

Komunikat Kurii Metropolitalnej Szczecińsko-Kamieńskiej

(do Kapłanów posługujących w Archidiecezji Szczecińsko-Kamieńskiej)

Czcigodni Księża

Podczas 380. Zebrania Plenarnego Konferencji Episkopatu Polski, które miało miejsce 25 i 26 września br. w Płocku, biskupi zaproponowali, aby Niedziela Świętej Rodziny była szczególnym dniem modlitw o świętość małżeństw i rodzin oraz dniem odnowienia przyrzeczeń małżeńskich.

W celu spełnienia tych wytycznych Krajowy Ośrodek Duszpasterstwa Rodzin KEP przygotował na niedzielę Świętej Rodziny propozycję homilii oraz obrzęd odnowienia przyrzeczeń małżeńskich podczas Eucharystii wraz z modlitwą wiernych i błogosławieństwem małżeństw. Dokumenty te załączamy poniżej w pliku.

Prosimy wszystkich duszpasterzy, aby zorganizowali w parafiach obrzęd odnowienia przyrzeczeń małżeńskich i w homilii zwrócili uwagę wiernych na wartość sakramentalnego małżeństwa. Tego dnia chcemy przypomnieć wszystkim o pięknie miłości, którą zostaliśmy obdarowani przez Boga. W przeżywaniu daru miłości ludzie wierzący otrzymali także szczególną pomoc, którą jest sakrament małżeństwa. Zachęcamy, aby we wszystkich parafiach niedziela ta była okazją do spotkania małżeństw i rodzin ze Świętą Rodziną z Nazaretu.

W związku z tym w niedzielę, 22 grudnia br., oraz podczas liturgii 25 i 26 grudnia, należy poprzez ogłoszenia parafialne zaprosić małżeństwa wraz z całym ich rodzinami do udziału w liturgii połączonej z odnowieniem przyrzeczeń małżeńskich.

KANCLERZ KURII
Ks. Sławomir Zyga
Ks. kan. dr Sławomir Zyga

WIKARIUSZ BISKUPI

ks. Piotr Skiba
Ks. kan. dr Piotr Skiba

Propozycja rozważania na Niedzielę Świętej Rodziny 2019 r.

Głosić Ewangelię rodziny

Umiłowani w Chrystusie Panu, Siostry i Bracia!

Trwamy w atmosferze radosnego zachwytu nad miłością Boga do człowieka. Oto Bóg wcielony Jezus Chrystus wybrał ludzką rodzinę, aby przyjść do każdego człowieka i nauczyć go kochać. Skoro Chrystus nie bał się miłości, co więcej, w pełni objawił człowiekowi prawdę o Bogu, który jest miłością to i my, ludzie wierzący, chcemy w tę niedzielę Świętej Rodziny odkrywać prawdę o Miłości. W Liście do Rodzin Święty Jan Paweł II pisał: „Syn Jednorodzony, współistotny Ojcu, ‹Bóg z Boga i Światłość ze Światłości›, wszedł w dzieje ludzi przez rodzinę: ‹przez wcielenie swoje zjednoczył się jakoś z każdym człowiekiem. Ludzkimi rękami pracował, (...) ludzkim sercem kochał, urodzony z Maryi Dziewicy, stał się prawdziwie jednym z nas, we wszystkim do nas podobny oprócz grzechu›”. Tak, Bóg naprawdę zamieszkał pośród nas, w naszych rodzinach.

1. Rodzina – miejsce kształtowania się człowieczeństwa

Ewangelia o rodzinie stanowi istotne przesłanie Kościoła, który nieprzerwanie nauczał, że rodzina jest miejscem poznawania wiary, dzielenia się sobą i dawania się sobie nawzajem. Rodzina, która bierze swój początek w sakramencie małżeństwa jest ciągle dla wielu młodych największym pragnieniem ich życia. Pomimo tych deklaracji z niepokojem obserwujemy wzrost liczby związków nieformalnych wśród katolików, którzy nie mają żadnych przeszkód do zawarcia sakramentalnego małżeństwa.

Trzeba jeszcze raz podkreślić fundamentalną rolę rodziców w wychowaniu ich dzieci. Potrzeba dojrzałych w wierze rodziców, potrzeba świadectwa wielu małżonków i rodzin, aby Ewangelia o rodzinie była przekazywana z radością i miłością wszystkim, zwłaszcza tym, których dotknął kryzys wiary, którzy znajdują się w trudnej sytuacji życiowej. Ta Ewangelia, jak podkreślił Ojciec Święty Franciszek, jest zdolna udzielić odpowiedzi na najbardziej nawet zawile pytania człowieka. Miłość nie umarła, Miłość objawia się przez żywe i radosne świadectwo wielu rodzin, które w ciszy jak rodzina z Nazaretu dzień po dniu żyją miłością i przebaczeniem. Dziś także potrzeba takich świadomych i umiejących odczytywać znaki czasów rodziców, aby nie zniszczyć niewinności dziecka, aby nie zakłócić jego naturalnego procesu dojrzewania i odkrywania swojej seksualności.

Szczególnie dzisiaj, kiedy pojawiają się osoby, które bez zgody rodziców przekazują treści o płciowości i seksualności człowieka niezgodne z nauką Kościoła konieczne jest zaangażowanie się rodziców w proces wychowawczy. Edukacja seksualna nie może być banalizowana i ograniczana tylko do przekazu na temat tzw. „bezpiecznego seksu”. Nie można oddzielić edukacji seksualnej od naturalnego środowiska przekazywania tych treści jakim są rodzice i rodzina.

W adhortacji *Amoris laetitia* papież Franciszek podkreśla konieczność prowadzenia systematycznego i merytorycznego wychowania dzieci i młodzieży do czystej miłości i przygotowania ich do życia w małżeństwie i rodzinie. To wychowanie do miłości i życia

w rodzinie powinno uwzględnić indywidualny rozwój dziecka i zaczynać się już od najmłodszych lat. Zaakceptowanie własnej płciowości, zdolność panowania nad sobą, szacunek dla drugiej osoby, edukacja emocji, uczuć i właściwa edukacja seksualności prowadzi do harmonijnego i prawidłowego rozwoju osoby.

Konieczne jest więc wytworzenie w rodzinie atmosfery bliskości i wzajemnego zaufania. Ta atmosfera rodzi się tylko wtedy, kiedy rodzice mają czas, aby porozmawiać ze swoimi dziećmi, posłuchać o ich codziennych problemach.

2. Odpowiedzialne wychowanie

Jak usłyszeliśmy we fragmencie Ewangelii według św. Mateusza Józef, Maryja i Jezus muszą uciekać przed Herodem, który pragnie zabić dziecię (Mt 2,13). Józef nie waha się podjąć swojej odpowiedzialności jako ojciec i natychmiast zabiera Maryję i małego Jezusa uciekając z nimi do Egiptu. Chroni Świętą Rodzinę przed wszystkimi pojawiającymi się niebezpieczeństwami.

Dzisiaj potrzebujemy takich zaangażowanych i odpowiedzialnych ojców, którzy podejmą na poważnie zagadnienia związane z wychowaniem dzieci, z kształtowaniem ich osobowości, którzy znajdą czas, aby być, rozmawiać i wspierać swoje dzieci. Papież Franciszek wielokrotnie podkreślał, że lekarstwem na dwie największe choroby naszych czasów – skrajny subiektywizm i wybujały indywidualizm – jest tylko dobrze uformowana, kochająca się rodzina.

Wiele osób stwierdza, że powiększająca się strefa samotności i wyobcowania sprawia, że nie potrafią poradzić sobie we współczesnym świecie. Doświadczają jej dzieci i młodzież, osoby starsze i schorowane, a nawet małżonkowie w relacji do siebie nawzajem. Niepokoi duża ilość prób samobójczych, zwłaszcza wśród młodych mężczyzn. Zjawiska te często są konsekwencją odrzucenia Boga i kruchych relacji w rodzinie. Receptą na radość życia jest tylko powrót do Boga, który sam będąc Miłością pomaga człowiekowi w pełni uczestniczyć w miłości.

Przykład takiej rodziny odkrywamy na kartach księgi Syracha, której fragment usłyszeliśmy w pierwszym czytaniu: *Kto szanuje ojca dostępuje grzechów odpuszczenia. Kto czci swoją matkę podobny jest do człowieka gromadzącego skarby* (Syr 3,3-4). Tylko wzajemny szacunek i przebaczenie sobie nawzajem są w rodzinie gwarancją stworzenia szczęśliwej wspólnoty, gdzie każdy troszczy się o drugiego człowieka.

W pochylonych nad małym Jezusem Maryi i Józefie odkrywamy tajemnicę miłości rodzinnej – mieć czas na to, aby się zatrzymać, pobyć ze sobą, porozmawiać, szukać miejsc i sytuacji, które pozwolą rodzinie budować między sobą trwałe relacje. Nie mogą być one oparte na wykorzystywaniu innych do własnych celów, ale mają zawsze być wynikiem pogłębionej miłości opartej na darze z siebie. Święta Rodzina, jak wiemy z opisów biblijnych, nie posiadała wiele majątku. Jednak zawsze kiedy spoglądamy na żłóbek odkrywamy radość Maryi i Józefa, którzy z zachwytem wpatrują się w Boże Dziecię i choć doskwiera im chłód, to cieszą się sobą, cieszą się miłością, cieszą się obecnością Boga pośród nich. Każda nasza rodzina ma w sobie coś z tej Rodziny Nazaretańskiej, każda rodzina potrzebuje pielęgnować w sobie ten zachwyt nad miłością. Tam gdzie jest miłość samotność nie istnieje.

3. Rodzina środowiskiem ewangelizacji

Św. Jan Paweł II nauczał, że miłość umocniona łaską sakramentu małżeństwa daje siłę, aby każdy z członków rodziny czuł się potrzebny, aby czuł się przez innych akceptowany i kochany. Bóg nie chce, abyśmy się w rodzinach tolerowali, lecz zaprasza do miłości, która zmienia styl życia i sposób patrzenia na świat. Wzajemny szacunek, troska o wszystkich członków rodziny owocuje zawsze Bożym błogosławieństwem. Rodzina jest tylko wtedy szczęśliwa kiedy wszyscy mają w niej czas dla siebie nawzajem.

Taka szczęśliwa rodzina ma obowiązek dzielić się swoją radością i dawać świadectwo, że wychowanie do wartości, wzięcie odpowiedzialności za siebie nawzajem jest możliwe i daje szczęście. To codzienne głoszenie Chrystusa przez poświęcenie, rezygnację ze swoich planów, a także radość z sukcesów członków rodziny są bardzo potrzebne i stanowią najlepsze źródło uczenia się miłości dla innych. Wzajemna miłość małżonków jest najpiękniejszym świadectwem obecności Boga pośród nas. Ona pozwala dzieciom dorastać do prawdziwego zaangażowania się i wzięcia odpowiedzialności za drugiego człowieka.

4. Troska Kościoła – „być blisko”

Dziś w niedzielę Świętej Rodziny chcemy zachwycić się miłością rodziny z Nazaretu i uczyć się od Jezusa, Maryi i Józefa szacunku i odpowiedzialności za tych, których Bóg nam powierzył. Miłość nieodłącznie związana jest z odpowiedzialnością i troską o dobro drugiego. Doświadczył tego św. Józef szukając bezpiecznego schronienia dla Maryi i Jezusa. Ta odpowiedzialność połączona jest z wysiłkiem, stawianiem ukochanej osoby ponad swoje wygodę czy przyzwyczajenia. Ta odpowiedzialność musi być budowana na prawdzie o człowieku, który został stworzony jako mężczyzna i kobieta na obraz i podobieństwo Boga.

Każda rodzina potrzebuje jednak siły duchowej, aby przeciwstawić się różnym prądom usiłującym zniszczyć jej istotę i odebrać jej radość Ewangelii. Taką siłą jest modlitwa rodzinna. To wspólne wołanie do Boga, który jest naszym Ojcem pozwala odkryć głębię miłości, która została złożona w ręce ludzi. Dziś jednak nie wystarczy tylko modlitwa. Rodzice, nauczyciele, ruchy katolickie i stowarzyszenia muszą podejmować na bieżąco wyzwania, które dzisiaj przed nami stoją. Nie pozwólmy odebrać sobie prawdy o człowieku, o jego powołaniu do szczęścia i świętości.

Prośmy dziś za wstawiennictwem Świętej Rodziny z Nazaretu o mądrość i odwagę w głoszeniu Ewangelii o rodzinie. Niech odnowienie przyrzeczeń małżeńskich, które za chwilę nastąpi, będzie świadectwem naszej wierności Bogu i człowiekowi i miejscem otwarcia się na działanie łaski Bożej w sakramencie małżeństwa.

**Odnowienie przyrzeczeń małżeńskich
w Niedzielę Świętej Rodziny
29 grudnia 2019 roku**

Po homilii kapłan zaprasza wszystkich małżonków do odnowienia przyrzeczeń małżeńskich. Można to uczynić według zaproponowanego wzoru.

Odnowienie przyrzeczeń małżeńskich

K: Drodzy bracia i siostry, w dniu ślubu połączyliście się nierozzerwalnym węzłem sakramentu małżeństwa. Zapraszam was teraz, abyście podali sobie prawe dłonie. Wspólnie módlmy się do Pana Boga o dalsze łaski i błogosławieństwa dla waszego małżeństwa, o umocnienie wiary dla waszych dzieci.

Wszyscy stojąc śpiewają trzy zwrotki hymnu do Ducha Świętego.

O Stworzycielu Duchu, przyjdź,
Nawiedź dusz wiernych Tobie krąg.
Niebieską łaskę zesłać racz
Sercom, co dziełem są Twych rąk.

Pocieszycielem jesteś zwan
I Najwyższego Boga dar.
Tyś namaszczaniem naszych dusz,
Zdrój żywy, miłość, ognia żar.

Daj nam przez Ciebie Ojca znać,
Daj, by i Syn poznany był.
I Ciebie, jedno tchnienie Dwóch,
Niech wyznajemy z wszystkich sił. Amen.

Po hymnie małżonkowie, którzy zdecydowali się odnowić przyrzeczenia małżeńskie na zaproszenie kapłana zwracają się twarzami ku sobie, podają sobie prawe ręce i odpowiadają na pytania kapłana.

K: Czcigodni małżonkowie, zawarliście przed Bogiem sakramentalny związek małżeński, łącząc się ze sobą w Chrystusie na całe życie. Wtedy ślubowaliście sobie miłość, wierność i uczciwość małżeńską oraz trwanie we wspólnocie małżeńskiej aż do śmierci. Na znak, że coraz doskonalej chcecie wypełniać swoje święte zobowiązania, podajcie sobie prawe dłonie i odpowiedzcie na pytania, które wam zadam w imieniu Kościoła.

K: Czy chcecie coraz doskonalej miłować się wzajemnie, biorąc za wzór ofiarną miłość Chrystusa, który oddał za nas swoje życie?

Małżonkowie: Chcemy.

K: Czy chcecie okazywać sobie coraz głębszy szacunek i żyć w doskonałej wierności małżeńskiej?

Małżonkowie: Chcemy.

K: Czy chcecie wspierać się wzajemnie w troskach i radościach, w zdrowiu i chorobie, służąc sobie z serca i modląc się za siebie, aż do końca waszego życia?

Małżonkowie: Chcemy.

K: Panie, Boże i Stworzycielu, błogosławimy i wychwalamy Twoje imię. Na początku stworzyłeś mężczyznę i kobietę, aby mogli wejść w komunię życia i miłości. Ty również pobłogosławiłeś związek tych małżeństw, aby stały się znakiem związku Chrystusa z Jego Kościołem. Spójrzj dziś łaskawie na obecne tu pary. Pośród radości i trudów ich życia zachowałeś ich związek w jedności. Odnów ich przymierze małżeńskie. Pomnóż w nich miłość i umocnij więzi pokoju, tak aby otoczeni swoimi dziećmi mogli zawsze cieszyć się z daru Twego błogosławieństwa. Prosimy Cię o to przez Chrystusa, Pana naszego.

R: Amen.

Modlitwa wiernych

Z ufnością skierujmy ku Bogu nasze modlitwy i serca:

1. Za Ojca Świętego Franciszka, aby pobudzał małżonków do trwania w ofiarnej i wiernej, zdolnej do poświęceń i wyrzeczeń miłości oraz przypominał o wiecznej wartości sakramentalnego węzła małżeńskiego.

Ciebie prosimy...

2. Za małżonków z naszej parafii, aby każdy ich czyn w codziennym życiu podyktowany był bezwarunkową miłością czerpaną ze wzoru miłości Chrystusa. *Ciebie prosimy...*

3. Za małżeństwa przeżywające kryzys, aby miłosierny Bóg uzdrowił ich wzajemnie zadane rany, uzdolnił do przebaczenia i przemienił ich cierpienie w źródło łask i błogosławieństwa. *Ciebie prosimy...*

4. Za osoby żyjące w związkach niesakramentalnych, aby pomimo trudności starały się budować swe życie na fundamencie wiary, nadziei i miłości. *Ciebie prosimy...*

5. Za rządzących naszym krajem, aby uchwalane przez nich ustawy służyły ochronie życia od chwili poczęcia, aż do naturalnej śmierci i sprzyjały rozwojowi życia małżeńskiego i rodzinnego. *Ciebie prosimy...*

6. Za zmarłych współmałżonków i innych zmarłych nam bliskich, aby miłosierny Bóg przyjął ich do swojego Królestwa. *Ciebie prosimy...*

7. Za nas tu obecnych, abyśmy zawsze z miłością i odpowiedzialnością przyjmowali zadania wpisane w powołanie do życia małżeńskiego.

Ciebie prosimy...

Boże, Ty prowadziłeś po drogach ziemskiego życia Maryję i Józefa. Kieruj również nami, abyśmy zdążyli do Twojego Królestwa. Przez Chrystusa Pana naszego. Amen.

Na zakończenie Mszy Świętej z odnowieniem przyrzeczeń małżeńskich można udzielić uroczystego błogosławieństwa.

Błogosławieństwo par małżeńskich na zakończenie Mszy Świętej

K: Pochylcie głowy na Boże błogosławieństwo.

K: Bóg Ojciec przedwieczny niech zachowa was w miłości wzajemnej i zgodzie, aby pokój Chrystusowy w was zamieszkał i stale przebywał w waszym domu.

R: Amen.

K: Bądźcie szczęśliwi jako rodzice i ciesząc się życzliwością przyjaciół, żyjcie z ludźmi w prawdziwym pokoju.

R: Amen.

K: Bądźcie wśród świata świadkami, że Bóg jest miłością, aby stroskani i ubodzy, doznawszy waszej pomocy, przyjęli was kiedyś z wdzięcznością do wiekuistego domu Boga.

R: Amen.

Można także odmówić modlitwę ułożoną przez św. Jana Pawła II.

Modlitwa św. Jana Pawła II za rodziny

Boże, od którego pochodzi wszelkie ojcostwo na niebie i na ziemi,
Ojcze, który jesteś Miłością i Życiem,
spraw, aby każda ludzka rodzina na ziemi
przez Twego Syna, Jezusa Chrystusa, „narodzonego z Niewiasty”,
i przez Ducha Świętego,
stawała się prawdziwym przybytkiem życia i miłości
dla coraz to nowych pokoleń.

Spraw, aby Twoja łaska kierowała myśli i uczynki małżonków
ku dobru ich własnych rodzin
i wszystkich rodzin na świecie.

Spraw, aby młode pokolenie znajdowało w rodzinach
mocne oparcie dla swego człowieczeństwa
i jego rozwoju w prawdzie i miłości.

Spraw, aby miłość umacniana łaską Sakramentu Małżeństwa
okazywała się mocniejsza od wszelkich słabości i kryzysów,
przez jakie nieraz przechodzą nasze rodziny.

Spraw wreszcie - błagamy Cię o to
za pośrednictwem Świętej Rodziny z Nazaretu -
ażeby Kościół wśród wszystkich narodów ziemi
mógł owocnie spełniać swe posłannictwo
w rodzinach i poprzez rodziny.

**Przez Chrystusa Pana Naszego,
który jest Drogą, Prawdą i Życiem
na wieki wieków. Amen.**